

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อบรรยายประสบการณ์ของวัยรุ่นหญิงที่ถูกทำรุณกรรมทางเพศตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นการประยุกต์การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

ผู้ให้ข้อมูลและสถานที่ศึกษา (Participants and Setting)

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นวัยรุ่นหญิงที่มีประสบการณ์ที่ถูกทำรุณกรรมทางเพศ โดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นวัยรุ่นหญิงมีอายุระหว่าง 15-18 ปี
 2. มีประสบการณ์การถูกทำรุณกรรมทางเพศ โดยอยู่ในระยะฟื้นฟูบำบัดและดีดคามเยี่ยมอาการ
 3. ระดับความรู้สึกตัวดี สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้
 4. วัยรุ่นหญิงและผู้ปกครองมีความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยและอนุญาตให้สัมภาษณ์
- ##### สถานที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญต่อประสบการณ์การได้รับการทำรุณกรรมทางเพศในวัยรุ่นหญิง โดยคำนึงถึงบริบทและธรรมชาติของผู้ให้ข้อมูล จึงเลือกศูนย์คุ้มครองเด็กและ少女ที่ถูกทำร้ายโรงพยาบาลราชบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดราชบูรณะ เป็นแหล่งที่ทำการศึกษา โดยศูนย์ดังกล่าวเป็นศูนย์ช่วยเหลือผู้ป่วยเด็กและสตรีที่ถูกทำร้ายหรือถูกกระทำรุนแรง มีหน้าที่ในการประเมินสภาพและปัญหาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม พร้อมทั้งให้การคุ้มครองเด็กและ少女ในลักษณะสาขาวิชาชีพ ตลอดจนมีการส่งต่อผู้ป่วยเด็กและสตรีแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองเด็กและ少女

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ผู้วิจัย เป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมี การเตรียมความพร้อมก่อนทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ผ่านการเรียนวิชาวิจัยทาง การพยาบาลในหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนรพา ซึ่งมี การฝึกปฏิบัติจริง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตและการบันทึก รวมทั้งการวิเคราะห์ ข้อมูล เป็นเวลา 15 ชั่วโมง และผู้วิจัยยังมีประสบการณ์ในด้านการพยาบาลเด็ก โดยปฏิบัติงานใน หอผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลชุมชนเป็นระยะเวลา 12 ปี ซึ่งในการปฏิบัติงานนี้ผู้วิจัยมีประสบการณ์ใน การส่งค่อผู้ป่วยที่ถูกثارุณกรรมทางเพศไปรับการรักษาต่อหรือบำบัดฟื้นฟูด้วยศูนย์คุ้มครองเด็ก และศูนย์ที่ถูกทำร้ายโรงพยาบาลราชบุรี

2. แนวคิดในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับประสบการณ์ ของวัยรุ่นหญิงที่ถูกثارุณกรรมทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยสร้างแนวคิดตามข้อเสนอแนะจากการศึกษาวรรณกรรมที่ เกี่ยวข้อง โดยลักษณะของแนวคิดจะเป็นคำถามปลายเปิดและไม่เป็นคำถามนำ ประกอบด้วย คำถามในเรื่องประสบการณ์การถูกثارุณกรรมทางเพศ สาเหตุที่ทำให้เกิดการถูกثارุณกรรมทางเพศ และความต้องการการช่วยเหลือ (ดังภาคผนวก ๑) และได้นำแนวคิดมาดังกล่าวไว้ไปเก็บรวบรวม ข้อมูลนำร่องกับผู้ให้ข้อมูลที่มีคุณสมบัติเหมือนกับผู้ให้ข้อมูลจริง จำนวน 2 ราย เพื่อทดสอบความ ชัดเจนและความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขคำคิดใหม่ได้ คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้จริง

3. แบบบันทึกข้อมูลที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

3.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา ที่อยู่ สถานภาพของครอบครัว บิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา หรือ บุกรุกผู้ให้ข้อมูล รายได้ของครอบครัว การใช้สารเสพติดของบุคคลในครอบครัว ที่พักอาศัย จำนวนครั้งของการถูกثارุณกรรมทางเพศ อายุที่ถูกثارุณกรรมทางเพศ ความสัมพันธ์กับผู้กระทำ ทางเพศ (ดังภาคผนวก ๑)

3.2 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูล เกี่ยวกับ เพศ อายุ ภูมิลำเนา เชื้อชาติ ศาสนา สถานภาพ ความสัมพันธ์กับผู้ให้ข้อมูล ระดับ การศึกษา อาชีพ และรายได้ (ดังภาคผนวก ๑)

3.3 แบบบันทึกภาคสนาม (Field Note) ใช้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีหลังการ สัมภาษณ์สิ้นสุดลงทันที เพื่อบันทึกสถานการณ์ที่สังเกตได้ขณะสัมภาษณ์ เหตุการณ์หรือช่วงเวลา

ในขณะให้สัมภาษณ์ว่ามีอิทธิพลต่อผู้ให้ข้อมูลอย่างไร รวมทั้งสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกด่างๆ สิ่ห์น้ำ ท่าทาง การปฏิบัติตัว และสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้ให้ข้อมูล (ดังภาคผนวก ๗)

3.4 แบบบันทึกการสะท้อนคิดของผู้วิจัย ใช้บันทึกเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก ความพร้อมของผู้วิจัยต่อกระบวนการวิจัย (ดังภาคผนวก ๘)

3.5 แบบบันทึกถอดความจากเทพบันทึกเสียงและการให้รหัสเมื่อต้น
(ดังภาคผนวก ๙)

4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกเสียง คือ เครื่องบันทึกแอบเสียง ยี่ห้อ Eye-On รุ่น IM-126A

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของแนวคำถามในการสัมภาษณ์เจาะลึก โดยผู้วิจัยนำแนวคำถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ดังภาคผนวก ก) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านระเบียนวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลเด็ก 1 ท่าน จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปทดลองใช้สัมภาษณ์วัยรุ่น หญิงที่มีประสบการณ์การถูกثارูณกรรมทางเพศ จำนวน 2 ราย เพื่อทดสอบความครอบคลุมและความชัดเจนของคำถาม เมื่อทดลองใช้ได้มีการปรับคำถามในบางคำถามที่ส่อความหมายได้ไม่ชัดเจน ในขณะสัมภาษณ์มีการบันทึกเสียง แล้วนำคำตอบที่ได้มาพิจารณาเกี่ยวกับความเข้าใจคำถาม ปฏิกริยาของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อคำถาม ความต่อเนื่องของเนื้อหา และการตอบสนองของผู้ให้ข้อมูล ภายใต้การตรวจสอบเพื่อแก้ไข และขอเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจะช่วยให้ทราบข้อมูลพร่องในด้านผู้วิจัยและเครื่องมือที่ใช้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยให้การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ให้ข้อมูลและผู้ปกครอง โดยโกร่งร่วงการวิจัยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา และผู้วิจัยทำการพิทักษ์สิทธิ์ในทุกขั้นตอนของการวิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการรวบรวมข้อมูล จนกระทั่งนำเสนอผลงาน กล่าวคือ ในกระบวนการร่วมมือจากผู้ให้ข้อมูลและผู้ปกครอง ผู้วิจัยแจ้งวัสดุประสงค์ของการวิจัยและความสมัครใจในในการเข้าร่วมโกร่งร่วงการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย และชี้แจงขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูล โดยละเอียด พร้อมกับบอกให้ทราบเกี่ยวกับลักษณะของการสัมภาษณ์และแนวคำถามแบบเจาะลึก การขออนุญาตบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 30-45 นาที จำนวนครั้งของการสัมภาษณ์ประมาณ 2-3 ครั้งแล้วแต่ความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้ สถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์โดยให้ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เลือกและนัดหมายตามความสะดวก

และไม่รับกวนชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลและครอบครัว ในระหว่างการสัมภาษณ์หากค่าดามที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความรู้สึกไม่สบายใจหรือรู้สึกอึดอัดใจ ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามนั้น และสามารถถอนตัวออกจาก การเข้าร่วมการวิจัยได้ในระหว่างดำเนินการ สำหรับข้อมูลที่ได้มาจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ มีเพียงผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาเท่านั้นที่ทราบข้อมูลและจะนำข้อมูลทันทีเมื่อสืบสุกการวิจัย การนำข้อมูลไปอภิปรายหรือเผยแพร่จะดำเนินการพร้อมและจะทำการนำเสนอในเชิงวิชาการ โดยการไม่เปิดเผยชื่อหรือลักษณะส่วนบุคคลที่จะนำไปสู่การรู้จักผู้ให้ข้อมูลและผู้ปักธง นอกเหนือผู้วิจัยให้โอกาสผู้ให้ข้อมูลได้ซักถามข้อมูลที่ข้องใจเพิ่มเติม และมีเวลาในการทบทวนก่อนการตัดสินใจเขียนข้อมูลเป็นผู้ให้ข้อมูลเมื่อผู้ให้ข้อมูลและผู้ปักธงข้อมูลจึงให้เห็นด้วยกัน ในการเข้าร่วมวิจัย

(ดังภาคผนวก ๑)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ตามแนวค่าดามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ขั้นตอนการติดต่อประสานงาน

1.1 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 เมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้ากลุ่ม การพยาบาลและหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย เจ้งรายละเอียด และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัย

1.3 ผู้วิจัยสร้างสมมัพนภาพกับพยาบาลประจำศูนย์คุ้มครองเด็กและศูนย์ที่ถูกทำร้าย ของโรงพยาบาลราชบูร พื่อขอความร่วมมือในการคิดต่อประสานงาน คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลและ คิดต่อประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งครอบครัวพร้อมทั้งขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการศึกษาผู้ให้ข้อมูลรายนี้เป็นราย ๆ

2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ โดยได้รับความช่วยเหลือในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลจากพยาบาลประจำศูนย์คุ้มครองเด็กและศูนย์ที่ถูกทำร้าย ของโรงพยาบาลราชบูร ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเป็นวัยรุ่นหญิงที่อยู่ในระยะฟูบ้าบัดและคิดตามเยี่ยม

อาการ แล้วจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาเอกสารจากเวชระเบียนของโรงพยาบาล และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การศึกษาเอกสาร ผู้วิจัยได้ศึกษาแฟ้มประวัติ การบันทึกการพยาบาล การตรวจ การรักษาของแพทย์ และการจัดการของเจ้าหน้าที่ต่างๆ และบันทึกต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้ข้อมูล และครอบครัว

2.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ซึ่งผู้วิจัยเน้นที่การรับรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ของการคุยกثارุณกรรมทางเพศจากผู้ให้ข้อมูล ตามแนวคำถามการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ใช้เวลาในการสัมภาษณ์โดยเฉลี่ยประมาณ 30-45 นาที และจำนวนครั้งของการสัมภาษณ์เดลารายโดยเฉลี่ยประมาณ 2-3 ครั้ง สัมภาษณ์และบันทึกเทป หลังจากได้ทำการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ให้ข้อมูล การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นการสัมภาษณ์ที่บ้านของผู้ให้ข้อมูล หรือที่สถานที่ที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกที่มีลักษณะเป็นส่วนตัวและเงียบสงบ การดำเนินการสัมภาษณ์มีดังนี้

2.2.1 การสัมภาษณ์ครั้งแรกจะเป็นการพูดคุยในเรื่องทั่วๆ ไป เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพให้ผู้ให้ข้อมูลไว้วางใจและผ่อนคลายหั้งผู้ให้ข้อมูลและตัวผู้วิจัย เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลกล้าเปิดเผยถึงความรู้สึกต่างๆ ได้อย่างแท้จริง ต่อจากนั้นจึงใช้คำถามกว้างๆ และทั่วๆ ไปเพื่อเป็นด้ามเชื่อมต่อในการเข้าสู่ประเด็นในการสัมภาษณ์ แล้วจึงใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยหลักเลี้ยงการใช้แนวคำถามปลายปิดหรือคาดคะنความรู้สึกหรือข้อมูลต่างๆ จากผู้ให้ข้อมูล

2.2.2 ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยให้ความสนใจ ดึงใจ และเทคนิคการเป็นผู้ฟังที่ดี แสดงให้ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าตัวผู้วิจัยดึงใจสนใจและดีดตามในสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลบอกเล่า เพื่อกระดุ้นและให้ผู้ให้ข้อมูลได้เห็นว่าการบอกเล่าเหตุการณ์ของผู้ให้ข้อมูลมีความสำคัญต่อตัวผู้วิจัยเป็นอย่างมากและสำคัญอย่างยิ่ง ตลอดระยะเวลาของการสัมภาษณ์ผู้วิจัยมีการสังเกตสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และปฏิกิริยาต่างๆ ของผู้ให้ข้อมูล เพื่อค้นหาความคิดและความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งจะได้เป็นการประเมินภาวะทางด้านจิตใจของผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อจะได้ยุติการสัมภาษณ์ได้ทันท่วงทีถ้าเกิดปัญหา นอกจากนี้ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยต้องมีการทบทวน จับประเด็น และวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อใช้ดึงประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ต่อไปให้สอดคล้องกับประเด็นของข้อมูลในการวิจัย ซึ่งในการสัมภาษณ์นี้มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 1 รายที่แสดงอาการเสียใจและร้องไห้อย่างมากขณะให้การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจึงขอความคิดเห็นร่วมกับผู้ให้ข้อมูลและผู้ปกครองเพื่อยุติการสัมภาษณ์และอยู่เป็นเพื่อนจนผู้ให้ข้อมูลหยุดร้องไห้และคลายความเสียใจลง และพร้อมทั้งให้นัดสัมภาษณ์ครั้งต่อไป ซึ่งผู้ให้ข้อมูลยินดีที่จะให้การสัมภาษณ์ครั้งต่อไปโดยการสัมภาษณ์ครั้งที่สองดำเนินไปด้วยดี

2.2.3 การยุติการสัมภาษณ์ เมื่อเสร็จสิ้นการให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยเน้นให้ผู้ให้ข้อมูล ให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ ทบทวนการพิทักษ์สิทธิ์ผู้ให้ข้อมูล ทบทวน การรักษาความลับของข้อมูล และแสดงความขอบคุณในความร่วมมือ

2.2.4 การถอดข้อความจากเทปบันทึกเสียงแบบคำต่อคำ โดยตรวจสอบความชัดเจน ครบถ้วน เพื่อนำข้อมูลที่ได้สำหรับไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยกระทำไปพร้อม ๆ กันตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย กล่าวคือ ทุกครั้งหลังจากการรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยถอดเทปบันทึกเสียงและบันทึกอย่างละเอียดพร้อมกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) (สุภังค์ จันทวนิช, 2540) ปฏิบัติเช่นนี้เป็นประจำจนกระทั่งข้อมูลอิ่มตัว เพื่อขอรับความเห็นทางของข้อความที่ได้เก็บรวบรวมมา โดยไม่มีอคติหรือใช้ความรู้สึกของผู้วิจัยเข้าไปเกี่ยวข้องดังนี้

1. การขัดเพี่ม โดยการแยกแยะ และจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่มีลักษณะเชิงบรรยายซึ่งได้จากการสัมภาษณ์
2. ลงรหัสข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาลงรหัสเพื่อประโยชน์ในการประมวลข้อมูลและตรวจสอบข้อมูลภายใต้การให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. แยกประเภทหรือจัดหมวดหมู่ของข้อมูล โดยการนำรหัสข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่มา รวบรวมจัดหมวดหมู่เบิกประเภทเป็นหัวข้ออย่าง ซึ่งข้อมูลในแต่ละหัวข้ออยู่นี้ได้จากประโยชน์ วิธีจากการบันทึกแบบเสียง และการบันทึกการแสดงความ มีความสอดคล้องกันในด้านความหมาย ถ้ามีข้อมูลที่เกิดขึ้นใหม่สามารถเพิ่มเป็นหมวดหมู่ใหม่ได้
4. สร้างหรือพัฒนาแนวเรื่อง หลังจากการรวมข้อมูลและลงรหัสข้อมูลรึสุดท้ายแล้ว ผู้วิจัยทบทวนข้อมูลและรหัสทั้งหมดอีกครั้ง และวางแผนว่าจะใช้ข้อมูลและรหัสส่วนใดสำหรับหัวข้อใด เพื่อพัฒนาไปสู่แนวเรื่องหรือหัวข้อ ซึ่งช่วยกำหนดขอบเขตของข้อมูลที่นำเสนอในงานวิจัย เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบได้ว่าข้อมูลและรหัสที่ใช้ตอนปัจจุบันและวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้
5. แก้ไข โครงร่างและแนวเรื่อง โดยตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแนวเรื่องและแก้ไขให้มีความชัดเจน ครบถ้วนแล้วสรุปผลของการศึกษาวิจัย

ความน่าเชื่อถือของงานวิจัย

ผู้วิจัยคำนึงถึงความน่าเชื่อถือของงานวิจัยตลอดจนกระบวนการวิจัย จึงได้สร้างความน่าเชื่อถือของงานวิจัยตามแนวทางการสร้างความน่าเชื่อถือของ ลินคอล์น และ กูบา (Lincoln & Guba, 1985) ดังต่อไปนี้

1. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ความจริงที่กันพน โดยใช้เทคนิคที่เพิ่มความน่าเชื่อถือด้วยการสร้างสัมพันธภาพ และความไว้วางใจระหว่างผู้ให้ข้อมูลและผู้วิจัย ดังนี้

1.1 ผู้ให้ข้อมูล ในการศึกษาต้องเป็นวัยรุ่นหญิงที่มีประสบการณ์การลูกพาณิชยกรรมทางเพศ เมื่อคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแล้ว สร้างสัมพันธภาพโดยการติดตามเยี่ยมอย่างด่อเนื่อง พูดคุย แสดงทำทีที่ที่เป็นมิตร ห่วงใยต่อผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกิดความไว้วางใจ แล้วจึงขออนุญาต สัมภาษณ์แบบเจาะลึก

1.2 ใช้การสะท้อนคิดของผู้วิจัย เพื่อตรวจสอบความคิด ความรู้สึก การเปลี่ยนแปลง ความคิดของผู้วิจัย ความพร้อมของผู้วิจัยต่อกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้การตอบที่กึ่งปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นตลอดกระบวนการวิจัย เพื่อทำ การปรับปรุงแก้ไข โดยผู้วิจัยไม่ได้สรุปหรือตีความขึ้นเอง และข้อกันพนที่ได้จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยนำมาจากคำสำคัญที่ได้จากข้อมูลการสัมภาษณ์

1.3 การตรวจสอบข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูล (Member Checking) ผู้วิจัยมีการรวม ข้อมูลที่ได้จากวิธีการสัมภาษณ์นั้นกับเทปเดิวนำมาออดข้อความคำต่อคำ โดยไม่มีการดัดแปลง ข้อความหรือสรุปความของ มีข้อความใดไม่ชัดเจนจะตรวจสอบความถูกต้องของข้อความนั้นจาก การฟังบทอธิบายนั้น แล้วนำผลสรุปของการวิเคราะห์ข้อมูลไปให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยัน ผู้ให้ข้อมูลทุกรายมีความคิดเห็นตรงกับผลสรุปของการวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อทำการตรวจสอบความน่าเชื่อได้ของ ข้อมูลโดยเพื่อนักวิจัย (Peer Debrief) แล้วนำเข้านำเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

2. ความคงที่ (Dependability) ผู้วิจัยถอดเทปการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาทุกราย รวมทั้งการสรุปผลการวิเคราะห์ทั้งหมดได้ผ่าน การตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทุกขั้นตอน

3. การนำไปใช้ (Transferability) ผู้วิจัยเบี่ยงบรรยายลักษณะของสถานที่ศึกษา การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงของผู้ให้ข้อมูล ลักษณะข้อคำถามปลายเปิดที่ใช้ ขั้นตอนการดำเนิน

การวิจัยໄ่าว้อบ้างละเอียด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ และสามารถประยุกต์ใช้ได้กับสภาพแวดล้อม และ บริบทที่คล้ายคลึงกัน

4. การยืนยันข้อมูล (Confirmability) ผู้วิจัย ได้มีการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ตลอด การดำเนินการวิจัย เช่น เทปบันทึกเสียง แบบบันทึกที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล บันทึกภาคสนาม และ บันทึกส่วนตัวที่ทำการสะท้อนคิดในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเพื่อสามารถอ้างอิงแหล่งข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องซึ่งได้ลดเวลา รวมทั้งผู้วิจัยได้มีการนำผลสรุปของข้อมูลที่ได้ไปให้ ผู้ให้ข้อมูลยืนยันอีกครั้ง